

Michał Knihinicki
akademickie teksty filozoficzne

kliknij w tytuł, aby przeczytać tekst

• ***Epistemologia niesemantyczna*** (X 2011–V 2012), XI 2013

Prócz *Ontologii Chaosu*, najważniejsza praca w niniejszym zbiorze. Bardzo obszerny (50 stron formatu A4), wnikliwy, uporządkowany, szczegółowy i do końca wyczerpujący temat traktat filozoficzny, rozwijający najważniejsze idee wyrażone w *Gnosis Diaboli I-III* (dokładniej w ostatniej pracy pt. *Liber Chaos, vel Logos (Liber Logos). Tractatus logico-chaoticus*), w którym piszę m.in. że „**nawet martwe rzeczy są żywe**” oraz że „**żadne słowo nie posiada swojej denotacji**” [s. 17]. W *Epistemologii...* wyrażam te same idee (pisząc: „rzeczy i sytuacje są **żywe** (dynamiczne i zmienne), zaś słowa i zdania są **martwe** (statyczne i niezmiennie).” [s. 20] oraz „klasycznie rozumiana denotacja nie istnieje” + „gdy mówimy, nigdy nie orzekamy niczego o świecie, lecz jedynie wyrażamy się o nim” + „zawsze mijamy się ze światem” [s. 25+27]) oraz podaję całą szczegółową i wnikliwą argumentację oraz dowodzenie, które prowadzą do tych wniosków. Podczas gdy *Liber Chaos...* jest napisane skrótowo i enigmatycznie, jako załączek mistycznej filozofii, to obecna praca przedstawia tę problematykę szczegółowo, z perspektywy profesjonalnego filozofa, przedstawiającego nie tylko swoje epistemologiczne twierdzenia, ale również całą dedukcję, jaka je uzasadnia. Dlatego *Gnosis Diaboli I-III* jest traktatem metafizyczno-mistycznym, zaś *Epistemologia niesemantyczna* jest – w miarę moich możliwości – pełnoprawnym traktatem filozoficznym, adresowanym do osób zainteresowanych filozofią sensu stricto (lecz nie tylko do akademickich filozofów).

• ***Dowód na brak izomorfii między światem zdań a światem faktów na podstawie analizy pojęć przeczenia, negacji i fałszu*** (I + IV 2012), XI 2013

Uzupełnienie pracy *Epistemologia niesemantyczna*, tj. wsparcie jej głównej tezy (o niewspółmierności świata faktów ze światem sądów logicznych) o pewien prosty dowód semantyczno-logiczny. (6 stron)

• ***Lata 1912-1913 – trzy koincydencje: Wittgenstein, Ajdukiewicz, Jung*** (III 2012), XI 2013

Przybliżenie karier naukowych osób wymienionych w tytule i wskazanie na pewne leksykalne zbieżności w nazwach ich dziedzin. Jako dodatek do tekstu pobieżna historia brytyjskiej i polskiej filozofii analitycznej w latach 1900-1929 oraz kolejne zbieżności w karierach Husserla i Bergsona. Praca w całości oparta na książkach z dziedziny historii filozofii. (12 stron)

• ***Galimatias w nazwach logik. Uporządkowanie znaczeń i historyczne występowanie nazw*** (VIII 2011–V 2012 + 2013), XII 2013

Synonimy wszystkich nazw logik jakie dotąd powstały oraz krótka charakterystyka ich typów i pojęć im pokrewnych. Gigantyczne rozszerzenie **tekstu o logistycę** z XI 2010. Praca ogromnych rozmiarów, mnóstwo cytatów, często wygrzebanych ze starych, zapomnianych książek. (25 stron)

Wspólna bibliografia do wszystkich powyższych tekstów
(cała wykorzystana literatura podana w dwóch osobnych plikach):

Bibliografia alfabetyczna

(aby szybko znaleźć cytowaną pozycję)

&

Bibliografia tematyczna

(aby rozdzielić od siebie bardzo różne tematy)

Prace w trakcie pisania

• *Ontologia Chaosu* (2011–obecnie)

Jak dotąd gotowe są cztery pierwsze rozdziały:

1. Obecnie istniejące znaczenia terminu „chaos”
2. Czym jest Chaos filozoficzny
3. Trzecia wartość logiczna
4. Logika, „logika” i semiotyka

które są niezbędną bazą i wstępem do właściwej ontologii Chaosu jako autonomicznego Bytu (a nie chaosu jako cechy). W pierwszym rozdziale informuję bardzo wyraźnie, że moje rozumienie wyrazu „Chaos” nie ma nic wspólnego ani z magią chaosu, ani z teorią (matematycznego) chaosu, ani z chaosem rozumianym potocznie, po czym w rozdziale drugim dokładnie precyzuję, czym jest dla mnie to tytułowe pojęcie. Lektura trzeciego rozdziału wyjaśnia, że moja trzecia wartość logiczna (w obrębie tzw. „logiki trynitarnej chaosu”) nie jest wyważaniem sto lat temu otwartych drzwi i ponownym odkryciem trzeciej wartości logicznej Łukasiewicza (1920 r.) ani następných logików (wiek XX), w tym „prawdziwej sprzeczności” / logiki dialektycznej Priesta, lecz czymś diametralnie innym i nowym. Z kolei lektura rozdziału czwartego odpowiada na ważne pytanie „Czy jest możliwa logika chaosu?”. Następne rozdziały będą już dotyczyć bezpośrednio ontologii, która zostanie zbudowana w oparciu o ustalenia logiczne w rozdz. 3. (One z kolei powstały jako opis pojęciami logiki mojego bezpośredniego doświadczenia Chaosu jako bytu. Mamy tu więc do czynienia z następującą kolejnością: osobiste doświadczenie [rozd. 2] – opis doświadczenia pojęciami logiki [również rozdz. 2] – utworzenie tzw. „nowej logiki” [rozd. 3 i 4] – budowa ontologii Chaosu narzędziami owej „nowej logiki” [rozd. 5 i nast.]

• *Dualność i Trynitarność* (2012–obecnie)

Przedstawienie opozycji dwóch wielkich meta-paradygmatów myślenia o rzeczywistości: dualistycznego (świat dwójki, binarności i dualności, tj. świat fizyczny, który bada nauka) oraz trynitarystycznego (świat trójki, triadyczności i trynitarności, tj. świat „duchowy”). Wyjście poza dualizm i podział dychotomiczny, który w praktyce często prowadzi na manowce i tworzy niepotrzebne antynomie.

The Serpent

Pierwsza publikacja: listopad 2013

Ta wersja aktualna na: grudzień 2013

www.the-serpent.pl